Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38166
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

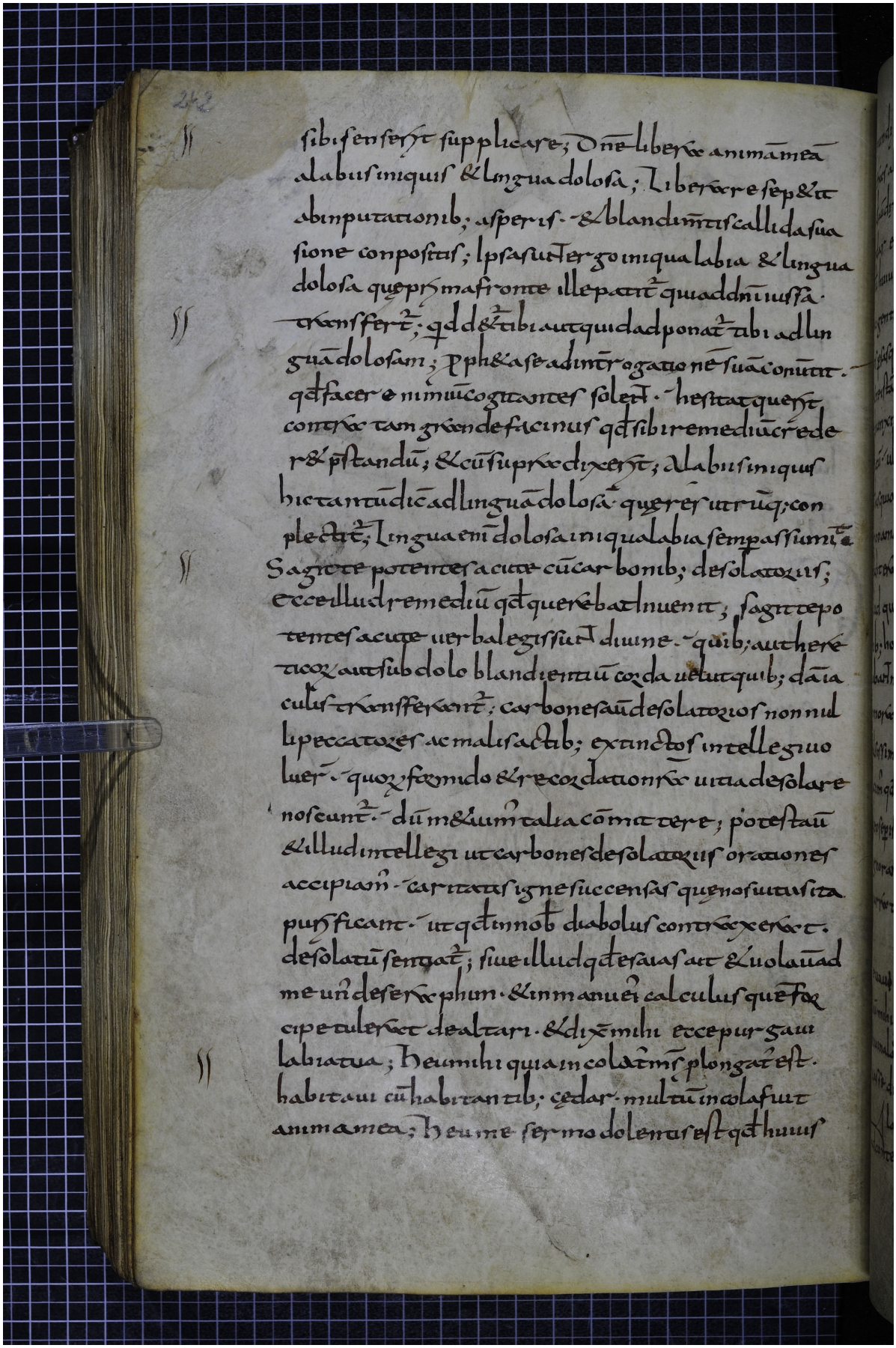

242

sibi fenserit supplicare; Dñe libere anima mea
a labis iniquis & lingua dolosa; Liberare sep & ut
ab imputationib; asperis - & blandimentis callida sua
sione conpositis; Ipsa sutertio iniqua labia & lingua
dolosa que pri ma fronte illepatit quaddni iussa
transferet; qd de tibi aut quid adponat tibi ad lin
gua dolosam; Pph & ase ad interrogatione sua conuertit.
qd facere minime cogitantes solent. - hesitat quest
contrere tam grande facinus qd sibi remedium crede
re & pstandu; & cu supre dixerit; a labis iniquis
hic tantu dic ad lingua dolosa. quere ut rumq; con
plectat; Lingua enim dolosa iniqua labia semp assumit.
Sagitte potentes acute cu carbonib; desolatorius;
ecce illud remedium qd querebat inuenit; sagitte po
tentes acute uerba legis sunt diuine. - quib; aut here
tico aut sub dolo blandientium corda uelut quib; dam
culis transferirit; carbones autem desolatorios non nul
li peccatores ac malis actib; extinctos intellegi uo
luit. - quos fermido & recordatione ure uita desolare
noscunt. - dum metuunt talia committere; potest autem
& illud intellegi ut carbones desolatorius oratones
accipiamus. - caritatis igne succensas que nos ut ut sita
purificant. - ut qd in nob diabolus contrexerit.
desolatu sentiat; siue illud qd Esaias ait & uolauit ad
me unu de seraphim. & in manu eius calculus que for
cipe tulerat de altari. & dixit mihi ecce pur gauit
labia tua; Heu mihi quia incolatus mis plongatus est.
habitauit cu habitantib; cedar. multu incola fuit
anima mea; Heu me sermo dolentis est qd humus